

Arrest

nr. 324 647 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
Maurice Van Meenenplein 14/6
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die *loco* advocaat G. JORDENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 15 november 2021 binnenkwam, diende op 27 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 november 2016 werden verzoekers vingerafdrukken geregistreerd in Italië (Eurodac). Op 28 maart 2022 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Italië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Op 20 september 2022 werd het verzoek overgedragen naar het Commissariaat-generaal.

1.3. Op 26 september 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 september 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 27/12/2021

U werd in het Engels gehoord door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 4 september 2024 van 10u21 tot 11u47.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Bini-etnie te behoren en het christelijke geloof te belijden. U bent geboren op [...] april 1993 in Benin City. Uw moeder overleed toen ze beviel van u. U groeide op bij uw grootmoeder en uw zus D. in Police Station Road, Benin City. Toen u ongeveer acht jaar oud was overleed uw vader. Uw zus D. verliet Nigeria toen u nog in de basisschool zat. Ze stuurde later vanuit het buitenland geld op zodat u naar een privéschool kon gaan in Nigeria. Op school werd u vaak gestraft door de leerkrachten omdat u in de les in slaap viel. U had (en heeft) namelijk een probleem waarbij u op willekeurige momenten in slaap kan vallen. Omdat u zo vaak gestraft werd, wilde u niet langer naar school gaan. U ging vervolgens in de leer bij een lasser. U was drie jaar in opleiding als lasser, waarna u nog twee jaar werkte voor de man die u opleidde. U kende uw opleider onder de naam F. Nadien opende u uw eigen workshop. Omdat u echter vaak lag te slapen als mensen passeerden, nam niemand u serieus. Bijgevolg stopte u na een zestal maanden reeds met uw eigen workshop. U ging terug in loondienst werken, bij een man genaamd A. Deze fabriceerde de achterkant van brandstofwagens en tankstations. Na ongeveer een jaar stopte u met werken bij A. In 2016 besloot u Nigeria te verlaten. U reisde via Niger en Libië naar Italië. Na uw aankomst in Italië diende u op 26 november 2016 een verzoek om internationale bescherming in (hierna VIB). Dit verzoek werd afgewezen. U reisde vervolgens via Frankrijk naar België, waar u bij uw zus D. en haar echtgenoot verbleef. Na een zestal maanden in België werd u op een dag opgepakt door de politie. U ging terug naar Italië. Daar verbleef u tot september of oktober 2021. U besloot dat het daar te moeilijk was om te blijven. U reisde terug naar België en trok opnieuw bij uw zus D. in. Op 27 december 2021 diende u een VIB in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ).

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw VIB.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelde dat u bij terugkeer naar Nigeria vreesde dat u ergens in slaap zou vallen omwille van uw medische toestand en dat u vervolgens gedood zou worden of dat uw organen zouden gestolen worden. Verder stelde u de cults in Nigeria te vrezen.

Er wordt op gewezen dat u doorheen uw VIB louter een algemene en hypothetische vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria aanhaalde.

Doorheen uw VIB-procedure verwees u naar een hypothetische vrees waarbij u mogelijks gekidnapt (zie vragenlijst CGVS) of gedood zou worden en dat uw organen dan misschien zouden gestolen worden (Notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 15). Wanneer u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS werd gevraagd of er een specifieke reden zou zijn waarom u geviséerd zou worden, antwoordde u dat het misschien kon gebeuren dat u omwille van uw medische toestand misschien ergens in slaap zou vallen (NPO, p. 15).

Over deze medische toestand stelde u dat u op willekeurige momenten in slaap kan vallen (zie vragenlijst CGVS; NPO, pp. 5-6). U legde hier echter geen attesten over neer. Er kan in deze context dan ook enkel een hypothetische vrees vastgesteld worden in uw hoofde bij terugkeer naar Nigeria – een hypothetische vrees die bovendien gestoeld is op een medische aandoening waarover u geen enkel attest heeft neergelegd.

Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS haalde u verder ook aan dat u de cults in Nigeria zou vrezen bij terugkeer. Wanneer u echter werd gevraagd of u een specifieke reden had waarom u persoonlijk

geviseerd zou worden door cults bij terugkeer naar Nigeria stelde u echter dat er geen specifieke reden was waarom u door hen zou geviseerd worden. U was gewoon bang van deze cults (NPO, p. 15).

Wanneer u aan het einde van het persoonlijke onderhoud op het CGVS nog eens werd gevraagd of er nog andere zaken waren die u vreesde omwille van uw aandoening, haalde u nog aan dat u soms werd gepest en dat dit u erg boos maakte. U wilde niet op een punt komen dat u misschien iemand zou vermoorden (NPO, p. 15). Er wordt op gewezen dat de hypothetische vrees dat u iemand iets zou aandoen die u pest omwille van uw aandoening geen verband houdt met een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie

Doorheen uw VIB-procedure heeft u dan ook enkel een hypothetische en algemene vrees voor vervolging – voor kidnapping, moord, organendiefstal en door cults – kenbaar gemaakt. Bijgevolg kan er in uw hoofdte dan ook geen vermoeden worden vastgesteld van het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Wat betreft de medische problemen – willekeurig in slaap vallen – die u aanhaalde, wordt er op gewezen dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, omdat u vreest ergens in slaap te vallen omwille van uw medische toestand en dat u vervolgens gedood zou worden of dat uw organen zouden gestolen worden. Evenmin wist u te overtuigen dat u niet kan terugkeren naar Nigeria omwille van uw vrees voor cults.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11/09/2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, 2, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, § 5, en 48/7 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsverplichting.

Verzoeker stelt vooreerst dat hij lijdt aan narcolepsie, hetgeen hij reeds bij aanvang van de procedure aanhaalde.

Verder heeft verzoeker vanwege deze aandoening discriminatie, pesterijen en fysieke mishandelingen ondergaan, zowel van zijn klasgenoten in zijn jeugd en later van leden van de buurtgemeenschap. Dit dient te worden beschouwd als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker licht toe.

Verzoeker verklaarde meerdere keren dat hij sterk gestigmatiseerd werd vanwege zijn ziekte in Nigeria en dat hij sinds zijn jeugd vaak werd gepest.

Meerdere studies tonen aan dat neurologische en geestelijke stoornissen, waaronder narcolepsie, vaak door de lens van bovennatuurlijke oorzaken worden gezien, zoals bezetenheid door geesten of goddelijke straffen. Een onderzoek heeft aangetoond dat 38 % van de Nigerianen geloven dat geestelijke aandoeningen kunnen worden veroorzaakt door spirituele krachten.

Het EASO Country Guidance-verslag "*Nigeria Common analysis and guidance note*" van oktober 2021 geeft aan dat individuen die lijden aan gezondheidsproblemen en mentale problemen een risicoprofiel vormen in Nigeria. Hiermee dient rekening te worden gehouden.

Verzoeker heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal uitgelegd dat hij bang was in slaap te vallen in een voertuig vanwege zijn ziekte, en vervolgens het slachtoffer te worden van ontvoering, moord of de verhandeling van zijn organen. De commissaris-generaal heeft verzoeker hierover onvoldoende bevraagd.

Uit objectieve openbare informatie blijkt dat de vrees van verzoeker in de Nigeriaanse context ernstig is. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie inzake ontvoeringen. Verder is orgaanhandel ook een aanzienlijk probleem in Nigeria. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie en nieuwsartikelen.

Aangaande verzoekers vrees tegenovers *cults*, heeft de commissaris-generaal opnieuw onvoldoende vragen gesteld. Nochtans blijkt uit landeninformatie dat deze *cults* gevaarlijk zijn.

Verder werd verzoeker ook onvoldoende bevraagd over zijn medische toestand en over het geweld en de pesterijen die hij daardoor onderging.

Verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en verwijst naar de discriminatie die hij reeds heeft ondergaan.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst hierbij naar de precaire veiligheidssituatie in Edo State aan de hand van landeninformatie. Er dient te worden benadrukt dat verzoeker lijdt aan een neurologische aandoening, gekenmerkt door oncontroleerbare slaperigheid en episodes van slaap tijdens de normale waakuren, wat zijn dagelijks leven diepgaand beïnvloedt. Het algemene geweld dat in de regio heerst, treft de gehele burgerbevolking op willekeurige wijze, en verzoeker, als burger met gezondheidsproblemen, is in deze context bijzonder kwetsbaar. Zijn neurologische aandoening zou zijn risico vergroten om een gemakkelijk doelwit te zijn voor deze gewelddadige groepen. De gezondheidsproblemen van verzoeker maken hem nog vatbaarder voor de gevolgen van het wijdverspreide geweld. Iemand in slechte gezondheid of met neurologische aandoeningen zou mogelijk niet in staat zijn zichzelf te verdedigen of snel te vluchten bij een dreigende situatie, waardoor het risico op vervolging toeneemt.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees in hoofde van verzoeker kan worden vastgesteld daar diens vrees louter is gestoeld op algemene hypothesen zonder enig verband met diens persoon.

Vooreerst stelt verzoeker dat de discriminatie en stigmatisering die hij ondervond in Nigeria vanwege zijn narcolepsie als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag dient te worden beschouwd. Eerstens dient hierbij te worden opgemerkt dat verzoeker geen enkel objectief bewijsstuk neerlegt van diens vermeende

narcolepsie. Aldus blijven diens verklaringen hieromtrent beperkt tot blote beweringen. Indien verzoeker werkelijk meent een vrees tot vervolging te hebben vanwege zijn medische toestand, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat hij dit staft met een minimum aan bewijsstukken, *quod non*. De Raad benadrukt verder dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Op geen enkel moment blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij de toegang tot bepaalde diensten werd ontnomen. Verzoeker genoot verscheidene opleidingen en kon werken. Verder toont verzoeker geenszins aan dat de feiten die hij onderging het niveau van pesterijen overstegen, niettegenstaande dat hierbij enige mate van geweld mee gepaard ging. Verzoeker brengt ook geen nieuwe feiten aan in zijn verzoekschrift die zouden bijdragen tot een andere conclusie. Evenmin is de Raad van oordeel dat de door verzoeker aangehaalde landeninformatie blijkt geeft van een algemene situatie van vervolging van personen wegens neurologische aandoeningen. Bijgevolg is een verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig.

Overigens komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het uiten van hypothetische vrees wat de orgaanhandel en de *cults* betreft, hetgeen reeds werd vastgesteld door de bestreden beslissing.

Verzoeker dient zijn aangevoerde vrees voor vervolging dan wel het risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken en een verwijzing naar louter algemene informatie volstaat hiertoe niet.

De Raad is verder van oordeel dat verzoeker voldoende werd bevraagd over de door hem opgeworpen vrees. Bovendien had verzoeker middels zijn verzoekschrift en desgevallend via een aanvullende nota nog de kans om concrete elementen aan te voeren, waartoe hij echter in gebreke bleef.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

De door verzoeker aangehaalde landeninformatie in zijn verzoekschrift, die gebruikt maakt van dezelfde bronnen van landeninformatie, vermag geen afbreuk doen aan de beoordeling van de veiligheidssituatie zoals die wordt gemaakt door de commissaris-generaal.

Waar verzoeker verwijst naar het bestaan van bepaalde persoonlijke omstandigheden verband houdende met zijn beweerd medische aandoening, merkt de Raad op dat hiertoe vereist is dat er een bepaald risico aanwezig is in de desbetreffende regio van herkomst. Een zulks risico is echter in Edo State afwezig. De verwijzing naar het bestaan van risicoverhogende persoonlijke omstandigheden is dan ook niet dienstig.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP